

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

**ПРИСЛІВ'Я ТА ПРИКАЗКИ ЯК ОБ'ЄКТ ФРАЗЕОЛОГІЇ У КОРЕЙСЬКІЙ
МОВІ**

Студентки групи Кор 22-21
факультету східної і
слов'янської філології
денної форми навчання
Освітньої програми:

Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.06__ Східні мови та
літератури (переклад включно),

перша – корейська

Павловської Вікторії Олегівни

Науковий керівник:

Стелюк Маргарита Андріївна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИСЛІВ'ІВ ТА ПРИКАЗОК У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ.....	5
1.1. Прислів'я та приказки як лінгвістичне явище.....	5
1.2. Визначення приказок та прислів'їв.....	6
1.3. Фразеологізми. Класифікація фразеологізмів.....	8
Висновки до Розділу 1.....	10
РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ ВИРАЗНОСТІ ТА ЧАСТОТНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПРИСЛІВ'ІВ ТА ПРИКАЗОК У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ.....	12
2.1. Прислів'я та приказки у корейській мові.....	12
2.2. Частотність та використання їх у повсякденному житті корейського народу.....	14
Висновки до Розділу 2.....	15
ВИСНОВКИ.....	17
АНОТАЦІЯ.....	19
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	20

ВСТУП

Сучасне мовознавство зосереджує увагу на різноманітних проблемах та аспектах антропоцентричного підходу у дослідженнях мови, в тому числі на питаннях відображення національної культури та історії. Як відомо з досліджень у галузі комперативної та комунікативної лінгвістики, завдяки мовним засобам формуються концепти часу, простору, об'єктів та явищ.

Фразеологія – один із розділів мовознавства, що вивчає лексично неподільні поєднання слів. Об'єктом вивчення, якої є стійкі вислови, семантика, структура, походження та роль в мові. Фразеологія збагачується і вдосконалюється щодня, завдяки скарбам носіїв кожної країни, які зберігають та передають з покоління в покоління прислів'ям та приказкам.

Прислів'я та приказки є найдавнішими жанрами фольклору. Вони у кожному суспільстві виникають внаслідок узагальнення спостережень над різними явищами: працею людини, взаєминами між людьми, природою та життям тварин. Використання прислів'їв та приказок є невід'ємною частиною повсякденного життя будь-якого народу, в тому числі корейського.

Прислів'я мають інший ефект передачі значення від загальних речень, оскільки вони виражають зміст, який хочуть передати, порівнюючи його з конкретними об'єктами або використовуючи різні значення, що є методом структурних метафор і лексичних форм. Для більшої виразності та ефекту від фразеологізму в літературній мові використовують художні засоби виразності. Вони надають мові стилістичну значимість, образність і виразність та змінюють її емоційне забарвлення.

Актуальність даного дослідження зумовлена необхідністю більш детального теоретичного й практичного дослідження фразеологізмів, а точніше прислів'їв та приказок у корейській мові. Дослідження прислів'їв та приказок допомагає більше дізнатися про культурні особливості, структуру, походження, лексику тощо. До того ж, як фразеологізми, а точніше прислів'я та приказки, використовуються в повсякденному житті народу Кореї.

Об'єктом дослідження є корейські прислів'я та приказки.

Предметом роботи є прислів'я та приказки, як фразеологічні одиниці у корейській мові.

Мета цієї роботи полягає у визначенні прислів'їв та приказок як об'єктів фразеології у корейській мові.

Завдання роботи:

- 1) Визначення поняття фразеологізмів;
- 2) Значення прислів'їв та приказок у корейській мові;
- 3) Визначення частотності прислів'їв та приказок у повсякденному житті корейського народу.

Методи дослідження. Досягнення поставленої мети й розв'язання конкретних завдань роботи ґрунтуються на загальних положеннях компонентного аналізу, описового методу та контекстуального методу.

Матеріалом дослідження слугували корейсько-українські, корейські фразеологічні словники, корейські статті, збірники та підручники.

Обсяг і структура роботи. Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, підрозділів та висновків до них, загальних висновків, анотації, списку використаної літератури, що налічує 10 джерел.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИСЛІВ'ІВ ТА ПРИКАЗОК У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Вивчення іноземних мов, включає в себе і вивчення, і розуміння сталих словосполучень. Вони відображають суспільство, з якого походять. Прислів'я та приказки змінюються залежно від особливостей націй та культури. Можна легко здогадатися про особливості певної країни, якщо ознайомитися з прислів'ями чи приказками. Корейська мова має багато таких усталених утворень.

1.1. Прислів'я та приказки як лінгвістичне явище

Прислів'я та приказки – невеликі за розміром поетичні твори, які різняться надзвичайною глибиною думки та яскравістю образів. У мовознавстві прислів'я та приказки отримали визначення – паремії. Використанні художні поетичні засоби в прислів'ях та приказках різноманітні: метафори, порівняння, епітети, алегорії, народні каламбури. Прислів'я — це мала форма народної поетичної творчості, короткий, ритмізований вислів, що несе узагальнену думку, висновок, іносказання з дидактичним ухилом. Приказка — стислий крилатий вислів, близький до прислів'я, але без повчального значення. Іноді це укорочене прислів'я. Проблема перекладу та класифікації прислів'їв та приказок – одна з найскладніших і малодосліджених.

Прислів'я та приказки, як одиниці комунікації є самостійними одиницями, формулами, які можуть бути відтворені із пам'яті у будь-який момент. Ця група фразеологізмів виконує когнітивну функцію спрощення та схематизації знань та уявлень. Когнітивний аспект дослідження прислів'їв та приказок пов'язаний з механізмами інтеграції категоризації та концептуалізації, залучених при формуванні паремійної семантики. Категоризація – важливий процес для виникнення прислів'їв та приказок, так як є механізмом креативної діяльності людини. За допомогою категоризації здійснюється вербалізація в прислів'ях та приказках, викарбуваних в свідомості людини порівнювальних предметів, що класифікують та асоціативно розділяють. Концептуалізація пов'язана з усвідомленням інформації, яку отримує людина, в результаті якої формуються когнітивні структури. (Шепітько С.В., 2015, с.

115) Ці два процеси спрямовані на: 1) окремі мінімальні смислові елементи, які формують когнітивний субстрат паремії; 2) єднання раніше виокремлених смислових елементів в єдиній когнітивній структурі. Цю інтеграцію здійснено на засадах об'єктивної смислової схожості предметів думки або асоціативної схожості, за допомогою якої предмети сприймають як такі, що рівні великим розрядам.

Дослідження комунікативно-дискурсивних процесів звернуло увагу лінгвістики на людський фактор у мові. В наслідок чого з'явився новий пункт дослідження паремій – дослідження мовного фактора в людині, як навколишній світ впливає на людину, її мовну свідомість та культурно-національну самосвідомість.

Вплив людського фактору на утворення і використання прислів'їв та приказок отримав результат набуття ними функції зразків та стереотипів культури певного суспільства, зміст яких втілює культурно-національну ідею. Вона (ідея) опановується разом із вивченням мови, передає світогляд певного народу, який відбивається в прислів'ях та приказках та слугує багатопоколінній передачі разом з використанням мови (Шепітько, 2015, с. 115). Дане дослідження етнокультурної специфіки мовної свідомості дозволило стверджувати, що прислів'я та приказки є вербальними прецедентними явищами, лінгвістичними одиницями, які матеріалізують ціннісні формулювання. Вони є лінгвoseміотичними формами експлікації «етнокультурних маркерів мови». Оскільки прислів'я та приказки здійснюють кумулятивну функцію мови, інформаційно вони представлені як структура знань. Прислів'я та приказки є вербалізованою формою концептуального простору. Вони виступають у ролі багатовимірних утворень з певною ідеєю інформаційної структури по відношенню до якої-небудь ситуації. Отже, компонент прислів'їв та приказок є набором блоків, основою кожного з яких є аксіологічний концепт.

1.2. Визначення приказок та прислів'їв

У кожному народі є великий запас прислів'їв та приказок, які утворюють невід'ємну частину його духовної культури та мовних багатств. Для опанування будь-

якої мови, обов'язково потрібно ознайомитися з культурними елементами, в тому числі з фразеологізмами(прислів'ями, приказками) бажаної для вивчення мови.

Прислів'я та приказки – це стійкі вислови у формі синтаксично завершеного речення, які породжуються усною народною творчістю. Характерними прийомами узагальнення вислову виступають алітерація, паралелізм, рима, асонанс.

Прислів'я та приказки вживаються зазвичай в конкретній ситуації, але не вказують її окремих елементів, а ставлять всю ситуацію у зв'язок з якоюсь спільною або загальновідомою закономірністю, яку вони виражають. Дана група фразеологізмів не допускає вільної заміни слів-компонентів та граматичної структури. При використанні прислів'я та приказки в комунікації, вони не «відтворюються» як лексична єдність, а «цитуються», як частини текстів, вірші, мікротексти.

Аналіз прислів'їв та приказок неможливий без таких чинників: зв'язок з історією країни, її культурою, побутом, оскільки фразеологія збирає весь комплекс культури та спосіб образного мислення певного народу. Національна специфіка образу часто створюється відбором лексики специфічної для певного народу: 1) позначення яких-небудь реалій, які відомі тільки носіям мови; 2) тропоніми, антропоніми, гідроніми, характерні для певної країни(В.Б. Остроушко., Л.С. Слепченко, 2009).

З вище наведеного, можна прислів'я та приказки класифікувати так:

- пов'язані з історичними фактами або подіями. Наприклад: «공 든 탑이 무너지랴» — «наполеглива праця завжди приносить дохід». Значення: те, що ви зробили з великою обережністю, нелегко зламати(10, Електронний ресурс).
- пов'язані з повсякденним життям та звичаями людей. Наприклад: «떡 본 김에 제사 지낸다» - «ритуальні обряди проводяться під час подачі рисових пиріжків». Значення: робіть те, що збиралися зробити, за гарної нагоди, яка випадково випала.

- пов'язані з типовою природою країни та її явищами. Наприклад: «열 번 짝어 안 넘어갈 나무가 없다» - «немає дерева, яке не впало б від десяти ударів». Значення: якими б складними не були речі, немає нічого, чого б ви не змогли досягти, якщо намагалися б.
- пов'язані зі світом тварин. Наприклад: «암탉이 울면 집안이 망한다» - «якщо курка кричить, то сім'я розвалиться». Значення: якщо в сім'ї жінка сильніша за чоловіка, то робота по дому не піде.

Підсумовуючи вище сказане, можна зробити висновок, що країнознавчі знання, які містяться в семантиці прислів'їв та приказок, мають не лише загальнопізнавальне, але й виховне значення. Знання фразеологізмів певної країни, їх застосування збільшує глибоке значення вислову, виражає емоційні та естетичні позиції того, хто говорить.

1.3. Фразеологізми. Класифікація фразеологізмів

Фразеологія будь-якої мови – це цінна лінгвістична спадщина, в якій відображено бачення світу, національну культуру, звичаї і вірування, фантазію та історію народу.

Предметом фразеології як науки є дослідження походження фразеологізмів і їх ознак, а також функціонування їх у мові.

Фразеологізми – стійкі словосполучення. Це готові, відшліфовані часом словосполучення слів, які не створюються в мові подібно до вільних словосполучень(новий одяг, йти до школи).

Прислів'я та приказки завдяки тому, що мають емоційне та стилістичне забарвлення, удосконалюють комунікативну функцію мови. Часте вживання їх у письмовій та усній мові робить її більш виразною та образною. Тому виникає потреба у класифікації та систематизації найбільш вживаних прислів'їв та приказок.

Сучасні мовознавці, які вивчають фразеологію, налаштовані на більш детальне вивчення фразеологічних одиниць. Одні дослідники прагнуть охопити всі типи

стійких лексичних сполук, інші виділити специфічні звороти, з характерними структурними і семантичними ознаками.

Багато мовознавців зробили вагомі внески до розробки класифікації фразеологізмів. Проте вони менше приділяють уваги саме прислів'ям та приказкам, ніж іншим типам фразеологізмів.

Фразеологічним одиницям, характерний ряд ознак, які дозволяють вважати їх самостійними одиницями мови, відмінними від інших лінгвістичних одиниць – від слова, від звичайного словосполучення та речення.

У сучасному мовознавстві є проблема класифікації фразеологізмів. Класифікаційні схеми створені за різними критеріями мовознавців: 1) семантичним; 2) структурно-семантичним; 3) семантико-граматичним; 4) структурно-граматичним; 5) генетичним; 6) функціональним; 7) стилістичним; 8) структурно-функціональним (Скрипник Л.Г., 1973, с. 9-72).

Семантичний критерій є основний у класифікації. З розділенням висловів на два типи: паремії (прислів'я, приказки, повір'я, загадки і т.д.) й афоризми (короткий, влучний вислів). Ця класифікація включає в себе:

1. Перемінні словосполучення;
2. Стійкі словосполучення, що характеризуються наявністю традиційності, стереотипності і метафоричного переосмислення;
3. Ідіоми, вони ж характеризуються, порівнюючи з стійкими словосполученнями, більш скороченим, далеким від первісного лексичного та граматичного складу і помітно слабшою семантичною подільністю, яка зумовлює смислову двоплановість.

Класифікація, яка передбачає групування фразеологічного матеріалу за джерелами походження, детально досліджена в працях Л.А. Булаховського, який окреслює такі групи:

- 1) Прислів'я та приказки;

- 2) Усталені вислови з жартів;
- 3) Професіоналізми, які набули метафоричного вжитку;
- 4) Крилаті вислови;
- 5) Влучні фрази видатних людей;
- 6) Цитати й образи з релігійних творів.

Найбільш поширена структурно-семантична класифікація, поділена на три типи:

1. Фразеологічні зрощення - це сталі словосполучення, зміст яких не можна зрозуміти з окремих компонентів, що входять до їх складу: «손에 익다» – «набивати руку».
2. Фразеологічні єдності – стійкі словосполучення, зміст яких в певній мірі зумовлений значенням слів-компонентів: «눈을 속이다» – «милити очі».
3. Фразеологічні сполучення – стійкі вислови, які включають в себе слова з вільним і фразеологічно зв'язаним значенням: «눈살을 찌푸리다» – «насупити брови/нахмуритися».
4. Фразеологічні вислови – це стійкі звороти, які семантично не діляться зі слів з вільним значенням і в процесі мовлення відтворюються, як сталі мовні одиниці: «가난할수록 기와집 짓는다» – «чим бідніший, тим більше черепиці на будинку».

Ця класифікація відіграла важливу роль у визначенні теоретичних питань фразеології. Вона відкрила процес утворення фразеологічного значення, відношення семантики виразу до значень слів-компонентів, які в нього входять.

Отже, сутність фразеологічного рівня мови полягає в тому, що його об'єкти характеризуються властивостями, які визначають єдність поверхневої і глибинної структур.

Висновки до розділу 1

У сучасній лінгвістиці є кілька теорій, за якими прислів'я та приказки або входять до складу фразеології, або не входять. Більшість мовознавців розглядають паремії як фразеологізмів.

Завдяки розробленій класифікації фразеологізмів, можна дізнатись про утворення фразеологічних значень, джерела їх походження тощо. Але дослідники продовжують досліджувати і вдосконалювати класифікацію фразеологізмів.

Прислів'я та приказки наділені, найбільш вираженим із будь-якого іншого структурного рівня мови, національним колоритом. Вони представляють характерні риси етнокультуру певного народу. В пареміях проявляється культурна специфіка побуту та життя народу, релігійних вірувань та менталітету. Яскравим елементом, за допомогою якого можна усвідомити національну специфіку у прислів'ях та приказках, є тварини та рослини, які певний народ асоціює з якимись рисами та поведінкою людини.

Образність прислів'їв та приказок досягається виразними засобами, які містяться в виразі. Образність паремій передає інформацію, яка передається відчуттями, уявленнями, завдяки словесним образам, створених засобами мови – метафорою, метонімією. Для більшої виразності образів використовуються стилістичні прийоми: алітерація, асонанс, рима, використання значення предметності, поетизмів, паралелізм.

РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ ВИРАЗНОСТІ ТА ЧАСТОТНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПРИСЛІВ'ЇВ ТА ПРИКАЗОК У КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

У сучасній корейській мові основною сферою вживання фразеологізмів є публіцистика та художня література, хоча деякі особливо популярні фразеологізми вживаються і в повсякденному розмовному мовленні, в рекламі тощо.

2.1. Прислів'я та приказки у корейській мові

Кожна мова відзначається своєю оригінальною та специфічною фразеологією, яка відображає не лише матеріальні сторони життя певного народу такі як клімат, побут, географічне положення, а й духовний світ носіїв мови, як мораль, цінності, менталітет. Значення фразеологічної єдності виникає внаслідок збірного переносного значення вільного словосполучення.

Під час вивчення іноземної мови ми поринаємо в культуру народу. І важливим компонентом в кожній мові є фразеологізми, а саме – прислів'я та приказки. Серед фразеологізмів, які виступають в мові як нероздільні за значенням вислови, розрізняємо зрощення, єдності і сполучення.

Найбільшим спадком усіх мов світу є фразеологізми. До них відносяться фразеологічні вирази комунікативного характеру, такі як: прислів'я, приказки, крилаті вислови, народні порівняння. Ми щодня можемо вживати фразеологізми, не помічаючи цього. Через фразеологізми ми передаємо емоції та настрої, і завдяки чому наше мовлення стає більш яскравим та образним. Фразеологізми є важливим експресивним засобом мови.

Прислів'я та приказки відображають спосіб мислення та життя людей. Їх культурні характеристики спостерігаються у вигляді субкультур, порівняльному культурному аналізу, темах та різних сферах. Корейські прислів'я та приказки представляють субкультури простих людей. До того ж, вони розкривають характерні риси корейської мови в цілому. За теорією вченого Но Су Рьона (노수련) фразеологізми в корейській мові не мають логічної граматичної структури, вони передаються з покоління в покоління. Наприклад: «가는 말이 고와야 오는 말이

곶다» чи «빈 수레가 요란하다» - «одне хороше слово, приносить інше» чи «порожні вози гучні». Прислів'я та приказки мають унікальну семантичну структуру і риторичні техніки, надаючи корейській мові більшої виразності. Але значення прислів'їв та приказок не підсумовуються шляхом синтезу значення лексем, які є його компонентами, що ускладнює мову легко зрозуміти значення прислів'я чи приказки.

Прислів'я та приказки загалом включають істотні вимоги такі як: толерантність, повчання або сатиру, інші характеристики включають нецензурність, риму та ситуацію. Серед різноманітних характеристик прислів'їв та приказок повчання та сатира тісно пов'язані з культурою. Іншими словами, прислів'я та приказки містять повчальний зміст або сатиричні ситуації, які дозволяють уявити спосіб мислення чи поведінки користувача.

Розглянемо приказку: «벼는 익을수록 고개를 숙인다» — «чим більше дозріває рис, тим нижче голова». Значення: навіть якщо ви знаєте багато або щось добре вмієте робити, чи не краще б стати зрілою людиною, будучи скромнішою. Тобто, не важливо, як добре ви щось робите чи як багато знаєте, краще тримати це при собі, а не ставати зарозумілим(10, Електронний ресурс).

Ще один приклад: «하룻강아지 범 무서운 줄 모른다» — «не знаю, наскільки страшний цуцик Хару». Значення: не усвідомлення того, що не така ви й безстрашна людина(11, Електронний ресурс).

Перше прислів'я має повчальний зміст, а друге сатиричний. Через такий повчальний зміст або сатиричні ситуації розкривається спосіб мислення чи поведінки користувача до бажаної цінності чи ставлення. Досліджуючи культуру певного народу через прислів'я та приказки, потрібно звернути увагу на декілька речей. По-перше, слід зазначити, що прислів'я, зазвичай, містять універсальні світові міркування, але деякі містять контекстну логіку, тому існування деяких прислів'їв та приказок не містять типового способу мислення їх користувачів. По-друге, коли прислів'я та приказки відображають певну культуру, слід зазначити, що ситуацію, в якій вони представлені, не викликають якихось емоцій. Це означає, що культура не є

цілком однорідною. По-третє, слід зазначити, що так само, як культура змінюється з часом, спосіб мислення або поведінка, відображенні в прислів'ях та приказках, можуть мати різний рівень емпатії з боку їх користувачів.

Отже, прислів'я та приказки є невід'ємною частиною мовлення, яка допомагає зробити його яскравим. Вивчення паремій, також допоможе орієнтуватися в будь-якій ситуації та підібрати підходящі в ній прислів'я чи приказки.

2.2. Частотність та виразність використання їх повсякденному житті корейського народу

Прислів'я та приказки охоплюють різні теми та сфери життя, щоб людям, які вивчають корейську мову, було легко отримати знання про культуру, менталітет та звичаї цього народу. Тому потрібно знати, які ідіоматичні та прагматичні значення має певне прислів'я чи приказка та як їх використовувати у повсякденному житті, і як у творчому спрямуванні.

Завдяки землеробам, в минулому утворилося багато прислів'їв та приказок пов'язаних з передбаченням погоди. Зокрема, більша частина з них передбачає опади, але є багато таких паремій, які можуть цілком бути обґрунтованими науково. Сільське господарство в цілому залежить від прогнозування погоди на певний період. Це схоже на те, що люди похилого віку вважалися «мудрими» в сільськогосподарському суспільстві, так як вони вже розумілися в землеробстві та зміні погоди через довгий життєвий досвід. Тепер, завдяки сучасним технологіям, функція передбачення погоди як в давнину була припинена, деякі вислови взагалі стали втраченими, а деякі вирази скоротилися до «квазівиразів».

Протягом століть мовлення збагачувалося новими прислів'ями та приказками, створеними з життя, які допомагали охарактеризувати ситуації більш ефектно, ніж простими словосполученнями.

Прислів'я та приказки вирізняються простотою форми і легкою для розуміння метафорою, тому ефект передачі може мати великий сенс. Вони також широко

використовуються в повсякденному житті, оскільки ефективні та допомагають зрозуміти чи викликати співчуття своєю гострою сатирою та уроками.

Корейці використовують прислів'я та приказки у повсякденному житті, щоб висловити свою думку творчо і не дослівно. Ця проява того, наскільки ж є колоритною корейська мова та культура. Яскравість образів, їх чіткість та стислість, свідчить про те, що прислів'я та приказки лишатимуться своєрідними національними кодексами життя корейців і в майбутньому. Наприклад: «다람쥐 쳇바퀴 돌듯» - «як білка пряде». Значення: людина, яка робить те саме знову і знову, не рухаючись вперед і не розвиваючись. Ще один приклад: «우물 안 개구리» — «велика жаба в маленькому ставку». Значення: глузлива фраза для обмеженої(вузьколобої) людини(10, Електронний ресурс). Людина, яка не знає широкого світу або має вузький погляд на світ і думає, що він єдиний, хто так думає.

Прислів'я та приказки використовуються в певних ситуаціях, наприклад, давати поради чи вказівки. Для поради ми будемо використовувати прислів'я, наприклад: «올라가지 못할 나무는 쳐다보지 말라» — «не дивись на дерево, на яке не можеш залізти». Значення: потрібно відмовитися від надмірної жадібності, але це також означає не думати про те, щоб залізти на інше дерево, крім свого(10, Електронний ресурс).

Отже, використання прислів'їв та приказок в повсякденному житті корейського народу яскраво проявляється. У певних ситуаціях корейці використовують доречні прислів'я або приказки, щоб збагатити своє мовлення.

Висновки до розділу 2

Отже, прислів'я та приказки корейської мови є важливим лінгвістичним явищем. Вони відображають менталітет, культуру, моральні цінності, мовні особливості Кореї. Прислів'я та приказки – невичерпне джерело знань народу, яке передається протягом багатьох поколінь і буде передаватися й надалі.

Особливими знаками мовної системи, які реалізуються в таких дискурсивних ознаках, як цілісність, зв'язність, інформативність, і репрезентантами певного фольклорного жанру є прислів'я та приказки. Вони виконують основні та допоміжні функції у художній сфері спілкування, у публіцистичному, інформаційному та політичних дискурсах. З цього випливає, що основною функцією паремій є естетична функція.

Прислів'я та приказки вважають вираженням народного досвіду й народної філософії. Вони виникають в певному народі унаслідок спостережень відносин між людьми, тваринами, життєвими ситуаціями, трудовим досвідом тощо.

Завдяки влучності, стислості, лаконічності прислів'я та приказки легко запам'ятовуються. Вони є оптимальною формою для вираження та трансляції життєвого досвіду народу, який їх створив, відшліфував і передає з покоління в покоління.

ВИСНОВКИ

У сучасному мовознавстві все ще залишається проблема остаточної, чіткої класифікації фразеологізмів. Фразеологізми – невід’ємна складова мовлення будь-якого суспільства. Вивчення фразеологічних одиниць, як і вивчення лексики, налічує багато століть. Всі народи світу цікавилися розвитком своєї мови на різних етапах їх буття. Питання дослідження фразеологічних одиниць також має широкий діапазон: від найпершої їх згадки до перших теоретичних пізнань та досліджень у цій сфері.

Корейські фразеологізми – це історична цінність мови корейського народу, що передають найрізноманітніші відтінки, вони обарвлюють висловлене в національний колорит.

Фразеологія корейської мови тісно пов’язана з історією, культурою та побутом корейського народу, в ній відображені духовне життя, психологія та особливості народного менталітету. Це залишило свої відбитки на смисловий, змістовий бік фразеологізмів, в основі яких лежать переважно образи, специфічні для корейської мови, пов’язані суто з корейськими реаліями. Одиниці лексичної системи можуть бути представлені не тільки словами, а й особливого типу стійкими словосполученнями, які прийнято називати фразеологічними зворотами, або ж фразеологізмами.

Прислів’я та приказки – це історично утворені мовні одиниці, які відображають мовну картину світу, зберігають та передають досвід певного народу. Прислів’я та приказки поєднуються з комунікативними одиницями, займають особливе місце у шаблоні текстів малої форми.

В пареміях проявляється національно-культурна специфіка своєрідності побуту та життя певного народу, вірувань та менталітету. Ця специфіка містить в собі різні соціальні, етнографічні, історичні відомості й несе в собі асоціативно-образну інформацію носія мови.

Прислів’я та приказки є паремійним жанром, завдяки якому сформовано стереотипні оцінки та рекомендації щодо типових життєвих ситуацій. Вони

виражають ментальні настанови етномовної свідомості, сприяють культуризації особистості в процесі оволодіння мораллю, яка потребує оцінки ситуації. Прислів'я припускають певну гнучкість в оцінці та неодноманітність при репрезентації цінностей певної культури.

Історія дослідження прислів'їв та приказок надзвичайно важлива як для визначення загальних еволюційних тенденцій у фразеології у зв'язку з історією, так і для вивчення стилістики, і культури мовлення.

З вище сказаного, можна зробити висновок, що вивчення фразеології залишається актуальною темою, для більш детального вивчення. Прислів'я та приказки, які вважаються частиною фразеології, також повинні бути більш дослідження, так як вони є скарбницею мудрості будь-якого народу, що відображають побут народу, його історію, культуру, традиції, звичаї, вірування і водночас особливості світосприйняття, способу мислення та ментальності.

АНОТАЦІЯ

언어는 국가를 건설하는 가장 중요한 요소이다. 그것은 사람의 삶에 처음부터 존재한다. 외국어 연구는 고정된 어구에 대한 연구와 이해를 모두 포함한다.

어구학은 어휘적으로 불가분의 단어 조합을 연구하는 언어학의 한 분야이다. 속담과 격언은 작은 시적 작품으로, 남다른 사고의 깊이와 이미지의 생생함이 다르다.

모든 국가는 그들의 정신적 문화와 언어적 부의 필수적인 부분을 형성하는 많은 속담과 격언을 보유하고 있다. 속담과 격언은 보통 특정한 상황에서 사용되지만, 그것의 개별적인 요소를 나타내는 것이 아니라, 전체적인 상황을 그들이 표현하는 공통적이거나 잘 알려진 규칙성과 연관시킨다. 속담과 속담은 감정적이고 문체적인 색채를 가지고 있기 때문에 언어의 의사소통 기능을 향상시킨다.

속담과 격언의 분석은 다음과 같은 요소들이 없이는 불가능하다: 문구학은 문화의 전체 복합체와 특정 민족의 상상적 사고 방식을 수집하기 때문에, 그 나라의 역사, 그 나라의 문화, 일상과의 연관성.

모든 언어의 어구론은 세계의 비전, 민족 문화, 관습과 믿음, 환상과 사람들의 역사를 반영하는 가치 있는 언어 유산이다. 각 언어는 기후, 일상, 지리적 위치와 같은 특정인의 삶의 물질적 측면뿐만 아니라 도덕, 가치, 정신과 같은 언어 화자의 정신적 측면을 반영하는 독창적이고 구체적인 문구로 구별된다.

외국어를 배울 때, 우리는 사람들의 문화에 몰입한다. 그리고 모든 언어에서 중요한 요소는 관용구, 즉 속담과 속담이다. 과학자 노수련의 이론에 따르면, 한국어의 어구 단위는 논리적인 문법 구조를 가지고 있지 않고 대대로 전해 내려온다. 예를 들어 "가는 말이 고와야 오는 말이 곱다"나 "빈 수레가 요란하다" - "좋은 말은 다른 말을 불러온다" 또는 "빈 수레는 시끄럽다". 이 속담들은 한국의 전통 문화를 반영한다. 한국인들은 말 그대로가 아니라 창의적으로 자신을 표현하기 위해 일상생활에서 속담과 속담을 사용한다. 이것은 한국의 언어와 문화가 얼마나 다채로운지를 보여준다. 한국어 관용구는 가장 다양한 색조를 전달하는 언어 이미지의 찬란한 보물이며, 그들은 말하는 것을 국가색으로 물들인다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Алефіренко М. Ф. Теоретичні питання фразеології / М. Ф. Алефіренко. – Х. : Вища шк., 1987. – с. 198.
2. Капітан Тетяна. Специфіка вживання прислів'їв та приказок в українській та німецькій мовах./ Тетяна Капітан. Наукові записки. Сер.: Філологічні науки. Випуск 146. – С. 226-230.
3. Кочерган М.П. Вступ до мовознавства/ М.П. Кочерган. Підручник. 2001. С. – 241-244.
4. Остроушко В.Б., Слепченко Л.С. Прислів'я та приказки як джерело країнознавчої інформації/ В.Б. Остроушко., Л.С. Слепченко. 2009.
5. Скрипник Л.Г. Фразеологія української мови/Л.Г. Скрипник. Видавництво «Наукова думка». Київ 1973. С. – 9-72.
6. Шепітько С.В. Фонд прислів'їв як об'єкт вивчення сучасних парадигм лінгвістики/ С.В. Шепітько. – ISSN 2409-1154 Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. 2015 №19 том 2. – С. 114, 115.
7. Kyung-hwa Ahn. Teaching Korean Culture Using Proverbs/ Kyung-hwa Ahn. – Journal of Korean Language Education 12-1. 2001. – С. 143-163.
8. 김종택. 속담의 가능과 의미 구조 (Електронний ресурс) https://www.korean.go.kr/nkview/nklife/1994_2/4_2.html
9. 김현숙. 문화교육을 위한 속담의 특징 고찰/김현숙. 2016. 251-273 쪽. <https://www.kci.go.kr/kciportal/ci/sereArticleSearch/ciSereArtiView.kci?sereArticleSearchBean.artiId=ART002094543>
10. 네이버 사전 (Електронний ресурс) <https://dict.naver.com/>
11. 한국어 속담 사전/검색: 총 11,278 개 <https://wordrow.kr/%EC%86%8D%EB%8B%B4/>